

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 151/06-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. M., bytom S, t. č. vo výkone väzby, zastúpeného advokátom JUDr. L. C., R., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na obhajobu a práva na spravodlivé súdne konanie postupmi Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom a Okresného súdu Humenné, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. septembra 2005 doručená sťažnosť V. M. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním sťažovateľa doručeným ústavnému súdu 28. septembra 2005, podaním jeho opatrovníčky doručeným ústavnému súdu 3. októbra 2005 a jeho výpoveďou pri výsluchu konanom 20. marca 2006 v Ústave na výkon väzby (...), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na obhajobu a spravodlivé súdne konanie postupmi Úradu justičnej a kriminálnej polície

Okresného riaditeľstva Policajného zboru Humenné (ďalej len „vyšetrovateľ“) a Okresného súdu Humenné (ďalej aj „okresný súd“).

Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodnil okrem iného takto: „... ja som bol zadržaný dňa 26. 5. 2005, pričom následne bol realizovaný výsluch na Okresnom súde v Bratislave, kde bolo rozhodnuté o mojom vzatí do väzby. Napriek tomu, že Okresný súd Kežmarok rozhodol o mojom pozbavení spôsobilosti na právne úkony, som nemal pri výsluchu žiadneho advokáta a ani som sa nemal možnosť k celej veci vyjadriť. Ja doteraz vlastne neviem, pre akú trestnú činnosť som trestne stíhaný a prečo som vlastne vo väzbe. Ďalej chcem dodať, že za celý čas, čo som vo výkone väzby, čo je už 10 mesiacov, za mnou vôbec neprišiel žiaden vyšetrovateľ, nerobili sa žiadne úkony. Až teraz 16. 3. 2006 došiel vyšetrovateľ s tým, že chce uzavrieť spis. Vyšetrovateľ na mňa vyvíjal psychický nátlak, nakoľko ma nútil podpísať nejaké papiere (...)

Takisto sa tohto úkonu nezúčastnil ani môj obhajca, napriek tomu, že som sa domáhal, aby bol prítomný. (...)

Preto si myslím, že došlo k porušeniu môjho práva na obhajobu, právo na rýchly a spravodlivý proces, keďže som stíhaný väzobne. (...)

K porušeniu vyššie uvedených základných práv došlo postupom vyšetrovateľa ÚJaKP PZ Humenné, ako aj Okresného súdu v Humennom, ktorý rozhodoval o mojom vzatí do väzby. (...).“

Sťažovateľ z uvedených dôvodov žiada, aby ústavný súd rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na základe žiadosti sťažovateľa z 20. marca 2006 ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 151/06-38 zo 17. mája 2006 ustanovil za jeho právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom advokáta JUDr. L. C., ktorého navrhol sám sťažovateľ, a JUDr. L. C. pred tým, než bol ustanovený za právneho zástupcu, s týmto úkonom súhlasil. Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi a jeho právnomu zástupcovi 22. mája 2006. Ústavný súd súčasne vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby predložil kvalifikovaný návrh na začatie konania spolu s prílohami v lehote 7 dní od doručenia výzvy, inak môže podanie sťažovateľa odmietnuť.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti sťažovateľa a jej príloh ústavný súd konštatuje, že táto nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania, avšak právny zástupca na predmetnú výzvu nereagoval.

Zo sťažnosti nevyplýva, ktorý orgán v ktorom konaní aké základné práva sťažovateľa porušil. Sťažnosť neobsahuje ani návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť

východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je neúplná, keďže neumožňuje identifikovať, ktorý konkrétny orgán verejnej moci, v akej veci a akým spôsobom (t. j. akým konkrétnym rozhodnutím, opatrením, zásahom, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou) mal porušiť označené práva sťažovateľa, prípadne akých konkrétnych ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (m. m. III. ÚS 282/04).

Takýto návrh znemožňuje ústavnému súde preskúmať aj predpoklady prípustnosti sťažnosti (právomoc ústavného súdu) podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý ustanovuje, že sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ako aj dodržanie lehoty na podanie sťažnosti (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Súčasne taký návrh neumožňuje ústavnému súde vymedziť rozsah, v ktorom by bolo možné sťažnosť prijať na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Tieto procesné predpoklady sa skúmajú jednotlivo a konkrétne vo vzťahu ku každému napádanému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu a návrh na rozhodnutie vo veci samej vymedzený v sťažnosti sťažovateľa zo 6. septembra 2005, resp. 20. marca 2006 to v celom rozsahu nerešpektuje.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátom konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len

procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2006